

- ๒ -

เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๓๑ กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐบาลโดยมติของผู้ถูกร้องที่ ๒ เท่านั้น และผู้ร้องขอให้กระทรวงพลังงานสั่งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ทำสัญญาซื้อกระแสไฟฟ้าล่วงหน้าจากโครงการโซลาร์ฟาร์ม (Solar Farm) ๕๐๐ เมกะวัตต์ ในราคา ๒.๐๐ บาทต่อกิโลวัตต์ เป็นเวลา ๓๐ ปี เพื่อจำหน่ายให้แก่ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในราคา ๒.๕๐ บาทต่อกิโลวัตต์ แต่กระทรวงพลังงานไม่สามารถกำหนดนโยบายให้มีการรับซื้อไฟฟ้าเฉพาะรายใดรายหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะได้ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อมาผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเพื่อขอให้มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำเนินการรับรองโครงการดังกล่าว ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๒๑/๒๕๖๗ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๓๕๓/๒๕๖๘ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองกลาง ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองที่ไม่ดำเนินการรับรองและสนับสนุนโครงการ Thai Trade Center and Solar Energy for Smart Farmer ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ เป็นนโยบายของรัฐบาล เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๕ เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้ร้องเรียนขอให้หน่วยงานของรัฐให้การรับรองและสนับสนุนการจัดทำโครงการตามความคิดเห็นของผู้ร้องเรียนเท่านั้น ไม่ปรากฏว่ามีการกระทำใดที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้องเรียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ประกอบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ ซึ่งเป็นเพียงแนวทางให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น มิใช่บทบังคับให้รัฐมีภาระหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปฏิบัติ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามกฎหมายอื่นตามประกาศผู้ตรวจการแผ่นดินเรื่อง กำหนดเรื่องและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๓๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองที่ไม่ดำเนินการรับรองและสนับสนุนโครงการ Thai Trade Center and Solar Energy for Smart Farmer ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่

ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๕ เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง

๒. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองมีมติรับรองโครงการ Thai Trade Center and Solar Energy for Smart Farmer ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ เป็นโครงการที่เพิ่ม GDP ของประเทศไทยให้ได้ร้อยละ ๔.๕ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นนโยบายของรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕

๓. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองสั่งให้ ธ.ก.ส. อนุมัติสินเชื่อเป็นเงินกู้จำนวน ๑๐,๐๕๐ ล้านบาท ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๐.๐๐๑ ต่อปี และจดจำนองที่ดินจำนวน ๕,๑๕๐ ไร่ เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน

๔. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองมีมติให้กระทรวงพลังงานโดย กฟผ. ทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้าล่วงหน้าจากโครงการโซลาร์ฟาร์ม จำนวน ๕๐๐ เมกะวัตต์ ในราคา ๒.๐๐ บาทต่อกิโลวัตต์ เป็นเวลา ๓๐ ปี

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก

การกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองที่ไม่ดำเนินการรับรองและสนับสนุนโครงการ Thai Trade Center and Solar Energy for Smart Farmer ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ เป็นนโยบายของรัฐบาล เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบไม่ปรากฏว่าผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้โดยตรงอย่างไร และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองอย่างไร เป็นเพียงการขอให้หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ ให้การรับรองและสนับสนุนการจัดทำโครงการตามความคิดเห็นของผู้ร้องเพื่อขอกู้ยืมเงินจากธนาคารเท่านั้น กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง อีกทั้งกรณีดังกล่าวศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยื่นตามคำสั่งของศาลปกครองกลางที่มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาคดีถึงที่สุด เป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสามบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ส่วนกรณีผู้ร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๔) กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องทั้งสองไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๕ นั้น เห็นว่า การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๔) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๕

- ๕ -

เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา อีกทั้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐเพื่อกำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเท่านั้น มิได้เป็นบทบัญญัติที่ให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๑๐๕/๒๕๖๘)

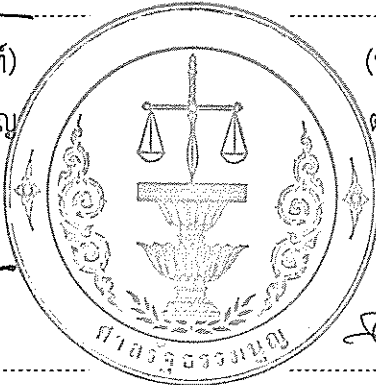
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ